

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316208721
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6316208721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobkyne K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. T., T. XXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému T., s. r. o., F., T. XX, K.: XX XXX XXX, o zaplatenie sumy 1.101,64 EUR s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k. 9Csp/5/2016-153 zo dňa 26. 01. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.101,64 EUR spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 375,55 EUR od 17. 12. 2016 do zaplatenia a s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 726,09 EUR od 01. 02. 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že z dôvodu chýbajúcich a zákonom predpísaných náležitostí úverovej zmluvy mal veriteľ nárok len na vrátenie istiny úveru. Z toho dôvodu žalobkyňa žalovala od žalovaného bezdôvodné obohatenie v sume 375,55 EUR. Žalobu rozšírila o sumu 726,09 EUR, ktorú uhradila žalovanému po podaní žaloby. Okresný súd z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Brezno zistil, že exekúcia vedená voči žalobkyni na základe rozhodcovského rozsudku bola zastavená uznesením č. k. 4Er/542/2012-97 zo dňa 06. 11. 2017 z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného (žalobkyne) na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4OdK/168/2017. Konkurz bol zrušený z dôvodu, že sa neprihlásil žiadny veriteľ a v zmysle oznámenia správcu, ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku zo dňa 23. 10. 2017.

3. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzavreli dňa 26. 02. 2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 800 EUR. V spornej zmluve je dlžník označený duplicitne údajmi, ktoré identifikujú podnikateľa na základe živnostenského oprávnenia a súčasne ako fyzickú osobu číslom občianskeho preukazu a rodným číslom, ktoré nie je možné zistiť z verejného registra, ani z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Keďže z označenia dlžníka sa nedá jednoznačne zistiť, či žalobkyňa zmluvu uzavrela ako spotrebiteľ alebo v rámci svojej podnikateľskej činnosti, okresný súd najskôr urobil záver o tejto spornej skutočnosti. Označenie dlžníka je uvedené na vopred predtlačenom zmluvnom formulári, ktorý používal veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti. Z toho dôvodu platí, že použité formulácie a pojmy treba vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmluva obsahuje množstvo adhézných ustanovení,

ktorých obsah nenasvedčuje tomu, že by išlo o zmluvu medzi podnikateľmi. Žalobkyňa pred súdom uviedla, že poskytnuté peňažné prostriedky použila na súkromné účely a pri uzavretí zmluvy sa jej obchodný zástupca žalovaného pýtal na zamestnanie, na čo mu uviedla, že je zamestnaná a zároveň má živnosť. Aj podnikateľ - fyzická osoba môže uzavrieť zmluvu ako nepodnikateľ. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy mal žalovaný dodávateľ. Neobstojí tvrdenie žalovaného že zmluvu uzavrel v dobrej viere. Nemožno uprednostniť vyhlásenie označené v príslušnej kolónke, že účelom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov na výkon podnikania, pretože takým formálnym vyhlásením v zmluve o úvere sa žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla dopredu vzdať práv, ktoré jej právna úprava priznáva.

4. Ďalej sa okresný súd zaoberal námietkou existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, ktorou je podľa žalovaného vykonateľný rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. pod sp. zn. SR 04105/11 z 02. 06. 2011. Okresný súd posúdil rozhodcovskú doložku, ktorá vyplýva z bodu 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako neprijateľnú a absolútne neplatnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ktorá nebola individuálne dojednaná. Uvedený záver odôvodnil zistením, že žalobkyňa všeobecné obchodné podmienky nepodpísala. Dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou takej listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Rozhodcovská doložka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľka nemala reálnu možnosť obsah rozhodcovskej doložky zo Všeobecných obchodných podmienok vylúčiť. Rozhodcovská doložka je koncipovaná takým spôsobom, že umožňuje spory riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom SR. V prípade, že žalovaný dodávateľ podal žalobu na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ by nemal možnosť podať žalobu na všeobecnom súde. Z uvedených dôvodov neplatná rozhodcovská doložka nezaložila právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok je nulitným právnym aktom a okresný súd nemal tak preukázanú právnu prekážku a dôvod na zastavenie konania o právoplatne rozhodnutej veci.

5. Okresný súd sa následne zaoberal obsahom spornej úverovej zmluvy, ktorú žalobkyňa uzavrela v postavení spotrebiteľa. Vychádzal z toho, že zmluvný vzťah sa riadi zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a právnou úpravou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva spĺňa predpísanú písomnú formu. Nespĺňa však ďalšie predpísané náležitosti, pretože v nej chýba údaj o konečnej splatnosti úveru, zmluva ďalej neuvádza ročnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov, neobsahuje termín splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom na to, že v zmluve chýbajú náležitosti vyžadované podľa § 4 ods. 2 písm. g), h), j), i), k) v spojení s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Pokiaľ ide o žalované bezdôvodné obohatenie, žalobkyňa preukázala a medzi stranami nebolo sporné, že prijala od žalovaného sumu 800 EUR a žalovanému uhradila čiastku 1.901,64 EUR. Žalobkyňa preukázala, že uhradila žalovanému o 1.101,64 EUR viac, ako bola povinná plniť, preto okresný súd žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom prijatia plnenia bez právneho dôvodu. Vzhľadom na omeškanie dlžníka s peňažným plnením a s prihliadnutím na predžalobné výzvy okresný súd priznal žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 375,55 EUR od 17. 12. 2016 a po rozšírení žaloby aj zo sumy 726,09 EUR od 01. 02. 2018.

7. Na právne posúdenie okresný súd uviedol § 52, § 53, § 54, § 451, § 456, § 457, § 563 a § 517 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 § 3, § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, preto je okresný súd podľa § 252 ods. 1, § 262 CSP priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8.1. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Okresnému súdu vytýkal nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Podľa žalovaného nenastala žiadna forma bezdôvodného obohatenia, lebo žalobkyňa plnila podľa platnej zmluvy. V odvolaní žalovaný zopakoval, že 26. 02., 2010 uzavrel ako veriteľ úverovú zmluvu s dlžníkom K. C., ako fyzickou osobou - podnikateľom s IČO: XX XXX XXX. Poskytnutý úver 800 EUR

mala vrátiť zvýšený o príslušný poplatok 772 EUR spolu v sume 1.572 EUR. Z výpisu živnostenského registra žalobkyne vyplýva, že v predmete podnikania mala sprostredkovanie poskytovania úverov alebo pôžičiek, z čoho vyplýva, že mala vedomosť na aký účel uzatvára zmluvu. Žalovaný prehlásením žalobkyne preukázal, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, čo žalobkyňa nepoprela ani žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila opak. Z toho žalovaný vyvodil záver, že jeho skutkové tvrdenia treba považovať v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

8.2. Skutočnosť, že sporná zmluva má povahu formulárovej adhéznej zmluvy nevytvára predpoklad, že zmluvu treba posudzovať ako spotrebiteľskú. Formulárovú zmluvu používa dodávateľ, resp. podnikateľ ako súčasť bežnej podnikateľskej praxe a má za účel zjednodušiť kontraktačný proces aj pri uzatváraní zmlúv medzi podnikateľmi navzájom. Žalovaný považuje za bezpredmetné tvrdenia žalobkyne o tom, že nebola dostatočne informovaná o význame jednotlivých ustanovení zmluvy. Žalobkyňa iniciovala uzavretie zmluvy v danej podobe tým, že dobrovoľne uviedla údaje týkajúce sa jej podnikateľskej činnosti. Označenie dlžníka identifikačným číslom aj rodným číslom je pre lepšiu identifikáciu dlžníka, Údaje o dlžníkovi sú v samostatnej kolónke. Spotrebiteľom nie je ten, kto predstiera, že zmluvu uzavrel ako podnikateľ, ani podnikateľ konajúci mimo rámca svojho podnikania. Úver si dlžník vzal za účelom podnikania, čím bol vyňatý z pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ. Treba akceptovať dobrú vôľu žalovaného, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval.

8.3. Žalovaný ďalej namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že o platnosti úverovej zmluvy bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý žalovaný preložil. Prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku je bez právneho významu k záveru, že ide o vec právoplatne rozhodnutú a neodstrániteľnú prekážku podmienok konania. Na podporu existencie právneho dôvodu plnenia žalobkyne je aj to, že v exekučnom konaní exekučný titul nebol spochybný. Exekučný súd pri udelení poverenia exekútorovi skúmal formálnu aj materiálnu stránku exekučného titulu. V exekučnom konaní proti žalobkyňi boli vykonané zrážky poukazované súdnym exekútorom žalovanému a navrátenie do predošlého stavu vylúčené.

8.4. V replike na vyjadrenie žalobkyne žalovaný zopakoval, že sporná úverová zmluva nie je spotrebiteľská a nenastala žiadna z foriem bezdôvodného obohatenia žalovaného.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pri podpise spornej úverovej zmluvy došlo k reálnemu odovzdaniu peňažných prostriedkov a takým spôsobom sa obvykle uzatvárajú spotrebiteľské úvery a pôžičky. Spotrebiteľ nemá vedomosť, aké právne následky môže mať podpísanie predformulovaného vyhlásenia, týkajúceho sa údajného použitia finančných prostriedkov, ktoré sa nachádza v časti, kde je vyžadovaný podpis spotrebiteľa ako prejav súhlasu s výškou poskytnutého úveru a splátok. K riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky môže súd pristúpiť nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach, v ktorých rieši otázku res iudicata. Na podporu správnosti rozhodnutia okresného súdu žalobkyňa poukázala na ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov a navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

11. V odvolaní žalovaný nespochybňoval zistenia súdu prvej inštancie, že v spornej úverovej zmluve chýbali predpísané náležitosti a to údaj o konečnej splatnosti úveru, ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov, o termíne splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, ani o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov vyžadované podľa § 4 os. 2 písm. g), h), j), i), k) v spojení s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Svoje tvrdenia sústredil na spochybnenie existencie spotrebiteľského zmluvného vzťahu a na tom základe nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie okresného súdu.

12. Žalovaný tvrdil, že okresný súd nesprávne vysvetlil označenie žalobkyne v spornej úverovej zmluve a jej právne postavenie spotrebiteľa. Formulárovou zmluvou, v ktorej je žalovaná identifikovaná ako podnikateľ a obsahuje prehlásenie o účele úveru na podnikanie, preukázal, že finančné prostriedky boli žalobkyňi poskytnuté na výkon podnikania, čo žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila. Skutkové tvrdenia žalobcu, podložené formulárovou zmluvou, treba považovať v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nesporné. K tomu odvolací súd uvádza, že údaje o zapísanom predmete podnikania žalobkyne do živnostenského registra, prenesené do spornej úverovej zmluvy sami osebe nepreukazujú, že

zmluvu so žalovaným uzavrela v rámci svojho podnikania, keďže rovnocenne popri týchto údajoch boli v zmluve uvedené osobné údaje o žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorými je dlžník označený v každej spotrebiteľskej zmluve. Aby mohol súd vychádzať z predpokladu § 151 ods. 1 CSP, že skutkové tvrdenie treba považovať za nesporné, musia byť skutkové tvrdenie, ktoré predložila strana sporu úplné v tom zmysle, aby súd mohol posúdiť ich nespornosť vo vzťahu k predmetu konania, ktorým je posúdeniu zmluvného vzťahu. Skutkovými tvrdeniami sa preukazuje existencia právnych vzťahov, ktoré majú základ v príslušnej hmotnoprávnej úprave, ktoré sú predmetom posúdenia v sporovom konaní. Ustanovenie § 151 ods. 1 CSP nemožno vykladať v rozpore s článkom 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu a s § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Z uvedených dôvodov okresný súd správne vykonal dokazovanie na odstránenie rozporu v tom, či žalobkyňa uzavrela zmluvu v postavení spotrebiteľa.

13.1. Žalobca tvrdením, že spornú formulárovú zmluvu používal ako súčasť bežnej podnikateľskej praxe, ktorá má zjednodušiť kontraktačný proces pri uzatváraní zmlúv so spotrebiteľmi aj medzi podnikateľmi navzájom rozhodnutie okresného súdu nespochybnil. Okresný súd zistil, že zmluva obsahuje údaje o rodnom čísle fyzickej osobe a číslo OP. Uvedené údaje podnikateľa nemajú dôvod uvádzať. Z toho dôvodu okresný súd nepovažoval za hodnoverné tvrdenie žalovaného, že potrebné rozlíšenie má vyplývať z údajov, ktoré sa wpisujú do zmluvy pri jej uzavretí. Dôkazné bremeno na preukázanie právneho postavenia žalobkyne pri uzavretí zmluvy mal žalovaný dodávateľ, ktorý vyhotovil formulárovú zmluvu pripúšťajúcu dvojaký výklad. Zmluva bola vyhotovená na formulárovom tlačive, o ktorom žalovaný tvrdil, že používa v zmluvách uzavretých s dlžníkom podnikateľom aj spotrebiteľom. Dobrá vôľa, s ktorou zmluvná strana do právneho vzťahu vstupuje, sa preukazuje odstránením prekážok a vysvetlením pojmov, ktoré umožňujú rozdielny výklad. Žalovaný nepoužíva osobitný formulár na zmluvy s podnikateľom ani osobitný formulár na zmluvy so spotrebiteľom. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré predložil žalovaný, uvádzajú jednotný termín dlžník. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nevysvetľujú postavenia úverového dlžníka z hľadiska účelu použitia peňažných prostriedkov na podnikanie, zamestnanie a na spotrebu. So svojimi tvrdeniami sa žalovaný dostal do dôkaznej núdze.

13.2. Dvojité označenie dlžníka v sporej úverovej zmluve nemožno vykladať tak, že žalobkyňa predstierala podnikanie, pretože z ničoho nevyplýva, že by boli zmluvné podmienky dlžníka v postavení podnikateľa priaznivejšie. Obsah formulárovej zmluvy aj všeobecných obchodných podmienok nasvedčuje tomu, že pre veriteľa je formálne výhodnejší právny vzťah s dlžníkom, ktorý nie je založený spotrebiteľskou úverovou zmluvou, ktorá musí mať prepísaný obsah a formu pod hrozbou sankcie bezodplatnosti úveru, na ktoré súd prihliada z úradnej moci. Nie bez významu pri hodnotení spornej zmluvy je aj skutočnosť, že žalovaný dodávateľ obvykle odôvodňuje výšku zmluvnej odplaty, ktorá je vyššia ako pri bankových úveroch, vyšším rizikom, ktorému sa vstupom do zmluvného vzťahu s dlžníkmi takýto veriteľ vystavuje. Riziko návratnosti poskytnutých peňažných prostriedkov odôvodňuje cenu úveru, ale nemôže byť dôvodom na rozdielne právne posúdenie dlžníka ako podnikateľa alebo spotrebiteľa. Iné rozlíšenie medzi postavením dlžníka spotrebiteľa a podnikateľa pri vzniku zmluvného vzťahu žalovaný neuvádza. Za uvedeného stavu je riziko veriteľa, ktorý zodpovedá za právne vady formulárovej zmluvy vyvážené rizikom dlžníka (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľ alebo podnikateľ) so splácaním vyššieho a pre dlžníka nevýhodného záväzku.

14. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Okresný súd urobil záver, že podpisom zmluvy, v ktorej sú uvedené údaje, označujúce obvykle dlžníka spotrebiteľa, nemožno mať preukázané, že žalobkyňa prejavila vôľu uzavrieť úverovú zmluvu ako podnikateľka na účely svojho podnikania. Okresný súd správne uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy mal žalovaný dodávateľ. Žalovaný nevyvrátil záver o duplicitnom označení žalobkyne v sporej úverovej zmluve ani záver, že samotná zmluva obsahuje množstvo adhézných ustanovení, ktorých obsah nenasvedčuje tomu, že by išlo o zmluvu medzi podnikateľmi. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že žalobkyňa iniciovala uzavretie úverovej zmluvy v danej podobe, lebo za podobu formulárovej zmluvy je zodpovedný žalovaný dodávateľ. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že posudzovanú formulárovú zmluvu používa ako bežnú súčasť podnikateľskej praxe, „za účelom zjednodušenia kontraktačného procesu“, nevyvrátil záver okresného súdu, lebo v zmluve použité formulácie nevysvetľujú ani všeobecné obchodné podmienky a treba ich vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil.

15.1. Okresný súd sa vysporiadal s existenciou rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 04105/11 z 02. 06. 2011. Odvolací súd dodáva, že rozhodcovský súd priznal žalovanému plnenie zo zmenky,

ktorou bolo plnenie záväzku úverového dlžníka zabezpečené a v rozhodcovskom konaní sa otázka právnych väd samotnej úverovej zmluvy neposudzovala. Okresný súd urobil správny záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky a žalovaný nevyvrátil skutkové zistenie, že žalobkyňa všeobecné obchodné podmienky nepodpísala, teda rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa nemala reálnu možnosť obsah rozhodcovskej doložky zo Všeobecných obchodných podmienok vylúčiť. Druhým dôvodom neplatnosti rozhodcovskej doložky je posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Je nepochybné, že rozhodcovská doložka uvedená v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (č. I. 62) je závislá na úverovej zmluve. Okresný súd správne uviedol, že dôvodom neprijateľnosti, ktorá má za následok neplatnosť rozhodcovskej doložky je značná nerovnováha práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo vyplýva z toho, že uplatnením návrhu na rozhodcovskom súde dodávateľ rozväzuje právo spotrebiteľa domáhať sa práva na všeobecnom súde.

15.2. Ani skutočnosť, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie rozhodcovského rozsudku a nezastavil exekúciu nebráni tomu, aby sa súd v sporovom konaní prejudiciálne zaoberal a vecne vysporiadal s otázkou absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky. Vylúčenie navrátenia do predošlého stavu v exekučnom konaní sa vzťahuje na exekučné konanie a nemožno ho považovať za právnu prekážku posúdenia hmotnoprávneho vzťahu v inom sporovom konaní.

16. Okresný súd riešil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a otázku dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy ako predbežnú. Okresný súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že posudzovanú úverovú zmluvu uzavrela žalobkyňa v postavení spotrebiteľa a neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), h), j), i), k) v spojení s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Sporná úverová zmluva bola dojednaná platne, preto sa následky toho, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, prejavili až po splatnosti istiny úveru a bez ohľadu na to, či istinu úveru plnila v exekučnom konaní.

17. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.